

skriftligt. Dette vil navnlig gælde, hvis der gives samtykke til behandling af oplysninger, som er af følsom karakter, eller hvis samtykket i øvrigt har stor betydning for en eller flere af parterne. Et samtykke skal endvidere være frivilligt. Samtykket må således ikke være afgivet under tvang. Dette gælder, uanset om det er den dataansvarlige selv eller andre, der øver pression over for den registrerede.

Herudover skal der være tale om et specifikt samtykke. I kravet herom ligger, at et samtykke skal være konkretiseret i den forstand, at det klart og utvetydigt fremgår, hvad det er, der meddeles samtykke til. Det skal således af et meddelt samtykke fremgå, hvilke typer af oplysninger der må behandles, hvem der kan foretage behandling af oplysninger om den samtykkende, og til hvilke formål behandlingen kan ske.

Endelig skal samtykket være informeret i den forstand, at den samtykkende skal være klar over, hvad det er, vedkommende meddeler samtykke til. Den dataansvarlige må således sikre sig, at der gives den registrerede tilstrækkelig information til, at den pågældende kan vurdere, hvorvidt samtykke bør meddeles.

Den registrerede kan på et hvilket som helst tidspunkt tilbagekalde et samtykke, jf. § 38. Virkningen heraf vil i givet fald være, at den behandling af oplysninger, som den registrerede tidligere har meddelt sit samtykke til, ikke længere må finde sted. Derimod kan den registrerede ikke tilbagekalde sit samtykke med tilbagevirkende kraft, jf. nærmere bemærkningerne til § 38.

Der henvises i øvrigt til *betænkningen*, side 215 f.

Til nr. 9

I bestemmelsen defineres det, hvad der skal forstås ved begrebet *tredjeland*.

Ved et tredjeland forstås en stat, som ikke indgår i Det Europæiske Fællesskab. Dette gælder dog ikke, hvis den pågældende stat har gennemført en aftale, der er indgået med Det Europæiske Fællesskab, og som indeholder regler svarende til det vedtagne direktiv. Det bemærkes herved, at den særlige EØS-komite har vedtaget, at direktivet også skal gælde for EØS-landene. Når de enkelte EØS-landes lovgivning herefter kommer til at svare til reglerne i direktivet, vil EØS-landene ikke længere have karakter af tredjelande.

Definitionen af et *tredjeland* har betydning med hensyn til reglerne om lovens geografiske område, jf. § 4, og reglerne om overførsel af oplysninger til tredjelande, jf. § 27.

Til kapitel 3

Lovens geografiske område

I kapitlet fastsættes regler om lovens geografiske gyldighed. Bestemmelserne, der er udtryk for en nyskabelse i forhold til den gældende registerlovgivning, bygger på direktivets artikel 4, hvori der er fastsat regler om, hvilken medlemsstats nationale lovgivning der gælder for behandlinger, som falder ind under direktivets anvendelsesområde. Bestemmelsen i stk. 6 tager dog sigte på at regulere behandlinger, der ikke er omfattet af direktivet.

De foreslåede bestemmelser berører ikke spørgsmålet om strafferetlig jurisdiktionskompetence. Dette spørgsmål vil således fortsat skulle afgøres efter reglerne i straffelovens kapitel 2.

Til § 4

Til stk. 1

Bestemmelsen indeholder hovedreglen for lovens geografiske gyldighed. Efter bestemmelsen gælder lovens regler for behandling af oplysninger, som udføres for en dataansvarlig, der er etableret i Danmark. Bestemmelsen omfatter således kun dataansvarlige, som er etableret på dansk område. Færøerne og Grønland anses ikke for dansk område efter bestemmelsen, men for et tredjeland, jf. § 3, nr. 9. Der henvises nærmere til *betænkningen*, side 224.

Uden for bestemmelsen falder de tilfælde, hvor en dataansvarlig, som er etableret uden for dansk område, f.eks. i en anden medlemsstat, udøver aktiviteter på dansk område. Oplysninger, der opbevares på dansk område for en dataansvarlig, som er etableret i en anden medlemsstat, er således som udgangspunkt ikke omfattet af lovens regler. Dog gælder lovens sikkerhedsregler for behandlinger, som foretages af databehandlere i Danmark, uanset behandlingen i øvrigt er undergivet en anden medlemsstats lovgivning, jf. § 41, stk. 3. Endvidere gælder lovens regler om Datailsynets jurisdiktionskompetence i relation til sådanne behandlinger, jf. § 64, stk. 1. Tilsynets kompetence udøves i så fald på baggrund af fremmed ret.

I det omfang, en dataansvarlig er etableret på dansk område, følger det af bestemmelsen, at dennes behandlinger vil være omfattet af lovens regulering, uanset om de aktiviteter, som behandlingerne knytter sig til, udøves på dansk område eller ej. Dette gælder dog kun, hvis der er tale om aktiviteter, som den dataansvarlige udøver inden for Fællesskabets område. En dataansvarlig, der er etableret i Danmark, og som foretager behandling af oplysninger i et tredjeland, uden at behandlingen har nogen tilknytning til Det